
[2017-26-RE](#)

CAUSA 2017-26-RE

(Martínez Bort c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 224-2017. Recurs d'empara

Aute del 7 de setembre del 2017

BOPA núm. 60, del 20 de setembre del 2017

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, l'1 de juny del 2017, per la representació processal del Sr. Francesc Martínez Bort, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra els autes del 16 de gener del 2017 i del 12 de maig del mateix any, dictats pel Tribunal de Corts, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, en els seus vessants dels drets a la defensa i a un procés degut, i atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets fonamentals al·legats i que anul·li parcialment les resolucions impugnades pel que fa a aquesta part, retrotraient el procediment al moment en què es va produir la vulneració per tal que es doni lloc a la prova sol·licitada;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe presentat pel Ministeri Fiscal el 26 de juny del 2017;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Juan Antonio Ortega Díaz-Ambrona;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El recurrent es troba processat en el marc de la causa penal seguida per delictes majors comesos en el marc de la BPA.

1.2. El recurrent, d'acord amb l'article 123 del Codi de procediment penal, va demanar al Tribunal de Corts la pràctica d'una prova que considerava imprescindible per a la seva defensa i que consistia en comprovar informàticament que en data 1 d'octubre del 2010 el recurrent no havia pogut introduir al

seu ordinador els ingressos i els reintegraments que se li imputaven, ja que havia estat tot el dia a Andorra.

1.3. El 16 de gener del 2017, mitjançant aute, el Tribunal de Corts va denegar la pràctica d'aquesta prova considerant-la innecessària, ja que, segons el seu parer, el fet que el recurrent estès presencialment en la seva oficina a Andorra era irrellevant.

1.4. La representació processal del recurrent va formular un incident de nul·litat d'actuacions contra aquest aute i, el 16 de maig del 2017, el Tribunal de Corts va acordar la seva desestimació.

1.5. L'1 de juny del 2017, la representació processal del Sr. Francesc Martínez Bort va interposar un recurs d'empara contra els autes del Tribunal de Corts abans esmentats, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, en els seus vessants dels drets a la defensa i a un procés degut.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació jurídica del recurrent

- Contràriament a allò que exposen els tribunals ordinaris, el recurrent considera que resulta essencial acreditar que el dia concret en què es van efectuar els fets dels quals se l'acusa, l'1 d'octubre del 2010, es trobava a Andorra, ja que d'aquesta manera es demostraria que les operacions efectuades aquell dia no es poden vincular amb el lliurament de diners en efectiu a Madrid en la seva persona per part del Sr. Pallardó, el qual va declarar que això havia succeït en una ocasió, cosa que el recurrent nega rotundament.

- La prova demanada reforçaria la prova ja aportada de l'extracte de les despeses efectuades a Andorra amb targeta visa l'1 d'octubre del 2010.

- Segons la instrucció de la Batllia és possible que el recurrent no introduís personalment les dades de reintegrament a l'ordinador però sí que va ser la persona que va signar el full de reintegrament juntament amb el seu client, al qual atenia personalment. Per tant, si el recurrent estava a Andorra aquell dia i va signar els fulls de reintegrament això no suposa la participació en cap compensació, sinó la realització d'una operació per part d'un client seu a Andorra.

- L'aute que resol l'incident de nul·litat d'actuacions es limita a denegar novament la prova sense analitzar els arguments en què es fonamenta la vulneració del dret a la defensa del recurrent. Pel fet de no contestar els arguments d'aquesta part, el Tribunal de Corts ha vulnerat el principi de congruència i, per tant, els drets a la jurisdicció, a la defensa i a un procés degut.

- Aquesta part reitera que la prova sol·licitada permetria demostrar que havia estat treballant tot el dia al seu ordinador, cosa que acreditaria que no havia participat directament en cap operació de compensació amb la persona anteriorment esmentada, ja que l'única operació que se li imputa correspon a aquell dia i demostrant que estava a Andorra es confirmaria la manca de caràcter probatori de la declaració efectuada per aquella persona, segons la qual, almenys en una ocasió li va lliurar directament els diners.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets fonamentals al·legats i que anul·li parcialment les resolucions impugnades pel

que fa a aquesta part, retrotraient el procediment al moment en què es va produir la vulneració per tal que es doni lloc a la prova sol·licitada.

2.2. Argumentació jurídica del Tribunal de Corts

- En relació amb la pràctica de la prova sol·licitada pel recurrent, el Tribunal de Corts recorda en el seu aute que la batlle instructora va denegar la prova per tal com va considerar irrellevant que el recurrent estès en la seva oficina a Andorra, ja que dels autes de la causa es desprèn que els gestors, que eren els que tractaven amb els clients, coordinaven l'operativa de compensació, però que era el personal de *back office* aquell que introduïa les dades amb el seu número d'usuari.
- El Tribunal de Corts comparteix el criteri de la batlle instructora i considera que la prova sol·licitada és innecessària.
- En l'aute que resol l'incident de nul·litat d'actuacions, el Tribunal de Corts es reitera en què la diligència sol·licitada resulta innecessària pels arguments expressats per la batlle instructora i que aquest Tribunal de Corts comparteix, raó per la qual considera que no hi ha lloc a estimar l'incident de nul·litat d'actuacions esmentat.

2.3. Argumentació jurídica del Ministeri Fiscal

- El Ministeri Fiscal considera que no s'ha esgotat la via ordinària en defensa de les vulneracions al·legades, requisit d'admissibilitat previst a l'article 94 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, ja que les pretensions del recurrent poden ser examinades pel tribunal jutgador en fase intermèdia. Cas que en aquesta fase el recurrent tampoc obtingués una resposta satisfactòria per a les seves pretensions, aquestes podrien ser reproduïdes en fase de plenari, ja sigui en la qualificació provisional, ja sigui una vegada acordada l'obertura del judici oral com a qüestió prèvia. Així mateix, cas de produir-se una sentència condemnatòria podrien novament ser reproduïdes en apel·lació i en incident de nul·litat d'actuacions davant la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia abans de recórrer davant el Tribunal Constitucional.
- Per consegüent, si el recurs d'empara no aconsegueix el requisit de l'article 94 esmentat, el Ministeri Fiscal demana al Tribunal Constitucional que declari la seva inadmissió a tràmit per manca d'esgotament de la via ordinària en la defensa del dret fonamental al·legat.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. La qüestió que es planteja al Tribunal Constitucional en aquest recurs d'empara és la de determinar si la prova proposada pel recurrent ha de ser admesa, malgrat que la jurisdicció penal ordinària la va rebutjar, ja que la va jutjar irrellevant i innecessària. El recurrent no ha esperat la culminació del procés penal, el qual no ha arribat encara en fase de plenari. Les decisions sobre l'admissió o la inadmissió de les proves corresponen, en principi, a la jurisdicció penal ordinària competent.

3.2. En aquestes circumstàncies el recurs d'empara resulta, si més no, prematur i ha de ser, sense cap mena de dubte, inadmissió a tràmit. Aquest Tribunal podrà jutjar més endavant, si s'escau, si les

actuacions penals una vegada ultimades i decidides, van vulnerar o no van vulnerar el dret a la defensa del recurrent o el seu dret constitucional a un procés degut. Però aquest enjudiciament no és possible fer-lo ara en l'estat processal actual de les actuacions.

En suma, cal declarar l'empara improcedent d'acord amb les disposicions de l'article 94.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Per tot això que s'ha exposat.

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2017-26-RE presentat per la representació processal del Sr. Francesc Martínez Bort contra els autes del 16 de gener del 2017 i del 12 de maig del mateix any, dictats pel Tribunal de Corts.
2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president del Tribunal de Corts i al Ministeri Fiscal.
3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 7 de setembre del 2017.

Isidre Molas Batllori
President

Dominique Rousseau
Vicepresident

Juan A. Ortega Díaz-Ambrona
Magistrat

Laurence Burgorgue-Larsen
Magistrada